

naar der da gennemføres en retfærdig Turnus i den Henseende, og det er netop paa dette Omraade, at jeg henstiller til den højtærede Socialminister at søge at opnaa en Ordning, og jeg tror ogsaa, der kan opnaas en fuldt tilfredsstillende Ordning, saaledes at man kan komme bort fra det forsmædelige, at man skal true voksne Tjenestemænd med Straf, hvis de gifter sig. Det vil dog sikkert ikke blive saa let for den højtærede Socialminister at faa en tilfredsstillende Ordning her, idet han sikkert vil møde stærk Modstand hos Plejernes overordnede, hos Overlæger, Hospitalforvaltere, Underdirektion og Overdirektion og alt, hvad der er dér, som hidtil har været vant til at betragte Plejerne som en Art Tyende, der skulde behandles som Tyende og ikke som Tjenestemænd. Men jeg haaber, det vil lykkes den højtærede Minister at slaa igennem det alt sammen og skaffe en tilfredsstillende Ordning.

At man anser Sindssygehospitalernes Personale for at være ringere og skulle behandles anderledes end andre Tjenestemænd, har man ogsaa et andet Bevis for. I Vedsted ved den gamle Grænse har man oprettet et Sindssygehospital. Det ligger paa et Sted, hvor det kunde være Tvivl underkastet, hvorvidt Tjenestemændene dér har juridisk Ret til at faa det særlige Tillæg, som er tildelt Tjenestemænd i Sønderjylland. Derfor har man ogsaa i sin Tid resolveret, at det skal de ikke have. Hvis man saa havde resolveret paa den Maade ogsaa for andre Tjenestemænds Vedkommende i Vedsted, kunde det endda være tvivlsomt, om der var noget at sige til det. Men andre Statstjenestemænd, Jernbanemænd f. Eks., faar dette Tillæg. Sindssygehospitalernes Personale og Statsbanepersonalet bor Dør om Dør, og Statsbanernes Personale faar dette Tillæg, fordi det er saa dyrt at bo i Vedsted, men Sindssygehospitalernes Personale faar det derimod ikke. Jeg vil ogsaa meget henstille til den højtærede Socialminister at have sin Opmærksomhed henvendt herpaa og drage Omsorg for, at ogsaa paa dette Omraade Sindssygehospitalernes Personale kan blive ligestillet med andre Tjenestemænd. Det er saa vist ikke nogen ringe og ikke nogen mindre vigtig Gerning at pleje vore sindssyge end at udføre andet Arbejde indenfor Statstjenesten.

Saa vil jeg gerne rette et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. S. C. Nørgaard. Det ærede Medlem udtalte, at det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen egnede sig ikke for den Gerning, han har faaet ude paa Statens Lærerhøjskole. Det ærede Medlem mente ikke, at det ærede

Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen egnede sig til at undervise anderledes tænkende i politisk Henseende. Naar det ærede Medlem kunde udtale sig paa den Maade, er det aabenbart, fordi han ikke kender Forholdene ude paa Lærerhøjskolen. Hvis det ærede Medlem havde sat sig ind i disse Forhold, inden han gav sig til at tale om det, vilde han sikkert ikke have udtalt sig paa den Maade. Jeg kan nævne, at der ude paa Lærerhøjskolen i Aar afholdes Aarskursus for 22 Forskolelærerinder. Det er i øvrigt noget, Forskolelærerinderne i 25 Aar har kæmpet for at faa Ret til, men saa længe det var en Venstremand, der ledede denne Skole, og saa længe vi havde Venstreministerier, kunde der umuligt blive Plads derude for Forskolelærerinderne. Først da vi fik en socialdemokratisk Minister, og da Vilhelm Rasmussen blev Forstander, blev der Plads til dem, og jeg kan sige det ærede Medlem Hr. S. C. Nørgaard, at disse 22 Forskolelærerinder er uhyre begejstrede for Forholdene derude og for den Undervisning, de faar, og jeg er slet ikke i Tvivl om, at det ærede Medlem Hr. S. C. Nørgaard blandt dem har flere politiske Meningsfæller; end Forstanderen har. Ogsaa Lærerne derude, som har Aarskursus, ogsaa de, der er politisk enige med det ærede Medlem Hr. S. C. Nørgaard, er særdeles vel tilfredse med Forholdene og ogsaa med den Undervisning, Forstanderen giver. Det vil det ærede Medlem overordentlig let kunne overbevise sig om, og jeg vil henstille til ham at gøre det, inden han taler om den Sag igen.

Medens jeg er ved Lærerhøjskolen, vil jeg gerne henlede den højtærede Undervisningsministers Opmærksomhed paa, at ved Ædruelighedsvennernes Møde paa Nyborg Strand i Sommer blev der vedtaget en Opfordring til Undervisningsministeren om at foranledige, at der ude paa Lærerhøjskolen blev Adgang til at faa Kursus i Sundhedslære. Det vil kunne gennemføres med en meget lille Udgift, hvis man blot giver de Kursister, der er der i Forvejen, Anledning til at faa nogle Timers Undervisning i Sundhedslære. Hvis man gennemfører denne lille Reform, vil det vække Glæde i mange Kredse og sikkert ogsaa være til Gavn for vor Skole i Fremtiden.

Det ærede Medlem Hr. S. C. Nørgaard talte ogsaa om, at Lærerne ikke ønskede, at Undervisningsministeren skulde gennemføre sine Skolereformer, og han vovede virkelig her at ville tage det Repræsentantskabsmøde, som Danmarks Lærerforening for nylig har holdt i Aarhus, til Indtægt for sin Paastand. Det forekommer mig at være